

Nancy Emory, Gateway Clubhouse, South Carolina, USA: Building the Work Ordered Day
14. kansainvälinen klubitaloseminaari, Milwaukee, Wisconsin, USA, 2007

Useimmat meistä ovat olleet hääkutsuilla. Tunemme morsiamen tai sulhasen ja ihmettelemme, keitä kaikki muut ihmiset ovat. Morsian ja sulhanen ovat niin kiireisiä, etteivät he ehdi kuin tervehtiä meitä. Me vierailijat juttelemme keskenämme ja vietämme muutaman tunnin ihmisten kanssa, joita emme tunne ja menemme kotiin saamatta yhtään hyvää ystävää. Jokunen vuosi sitten minut oli kutsuttu naapurin tyttären häihin. Muutama tunti ennen tilaisuutta naapurini soitti minulle itkien, koska pitopalvelu ei ollut saapunut paikalle. Hän kysyi, voisinko minä mennä hänen kotiinsa, missä vastaanotto järjestettäisiin ja lämmitetään ruoan ja laittaa sen tarjolle häävieraille. Sain kuulla, että morsiamen äiti oli ostanut ruoat, mutta pitopalvelu ja tarjoilijat eivät olleet vielä saapuneet paikalle, vaikka seremonia oli jo alkanut läheisessä kirkossa. Minä säntäilin ympäriinsä ja aloin lämmitellä ruokia sekä laittaa niitä tarjolle. Kun vieraat saapuivat, useat naapurini ystävät, joita en ollut ennen tavannut, näkivät ongelman ja tulivat avukseni. Tuon häävastaanoton päätteeksi olin saanut neljä erittäin hyvää ystävää. Miksi ja kuinka se tapahtui? Työskentelimme yhdessä ja teimme tarpeellista työtä.

Klubitalomallin intohimoinen pioneeri Susan Omansky, rauha hänen sielulleen, vieraili ystävällisessä Klubitalossa, joka ylpeili hyvillä ihmissuhteillaan, mutta jossa jäsenille oli hyvin vähän töitä. Bill Watersin artikkelissa ”Työyhteisö: Klubitalon sydän” Susan kertoo Billille ja Rudyard Propstille: ”Eivätkö he tiedä, että ihmiselle ei voi antaa itsekunnioitusta vain ystävällisyydellä...Minä arvostan ihmissuhteita, jotka olen saanut Fountain Housessa, mutta minun täytyy myös osallistua johonkin, mistä saan ylpeydentunnetta, onnistumisen iloa sekä sisäistä tyydytystä.”

Me kaikki tiedämme, että Klubitalon ihmissuhteet on rakennettu työpainotteisen päivän varaan ja tuskailamme usein, kuinka mielekästä työtä saataisiin riittämään koko päiväksi. Joten nyt aloitamme keskustelun työpainotteisesta päivästä. Kuinka monta ihmissuhdetta on rakennettu papupurkin avaamisen ympärille? Kun olimme lapsia, muistan istuneeni naapurin autokatoksessa kuorimassa maissia ja herneitä. Vanhemmat ja lapset juttelivat ja rakensivat vahvoja ja pysyviä ystävyys-suhteita. Voimme toimia näin myös omassa Klubitalossamme. Istutaan yhdessä iltapäivisin ja silvotaan herneitä kimpassa, kuoritaan perunoita ja maissia porukalla. Etteikö tämä innostaisi porukkaa koolle? Kokeilkaa vaan ohjaajat. Istukaa alas ja alkakaa kuoria. Ennen kuin huomaatte-kaan, jäsenet tulevat ympärillenne ja pian kaikki juttelevat ja nauravat. Ralph Bilby tapasi minut kerran eräässä konferenssissa ja kutsui minua ”pilko, pilko” – rouvaksi. Olin hämilläni. Hän selitti minulle, että meidän ravintolayksikkömme pilkkoo kaiken. Muistan kertoneeni hänelle, että ”meillä ei käytetä säilykkeitä”. Jos klubitaloyhteisömme haluaa päästä eroon kaikesta laitosmaisuuudesta, miksi tarjoaisimme laitosruokaa?

Nancy Emory, Gateway Clubhouse, South Carolina, USA: Building the Work Ordered Day
14. kansainvälinen klubitaloseminaari, Milwaukee, Wisconsin, USA, 2007

Yhden ruokatölkkin avaamiseen tarvitaan vain yksi yksinäinen työntekijä. Entä montako ihmissuhdetta on rakennettu sille, että yksi henkilökuntaan kuuluva hoitaa kaiken ruoanlaiton?

Kun syömme lounasta, nautimme siitä paljon enemmän, jos ruoka on tarjoiltu meille sen sijaan, että seisoisimme jonossa kuten koulun ruokaloissa tai laitoksissa. Tarjoilijoista tuntuu hyvältä, koska he voivat huolehtia meistä ja meille tuo hyvää mieltä, kun meistä huolehditaan.

Me tarvitsemme tuoreita kukkia ruokapöytiimme. Tuoreet kukat saavat ihmiset voimaan paremmin. Pojat vievät kukkia tytöille, joihin he haluavat tehdä vaikutuksen ja ihmiset vievät kukkia ystävilleen piristääkseen heitä. Joten tiedämme, että kukkien laittaminen pöytiin ja eri puolille taloa osoittaa jäsenille, että heistä välitetään. Omien kukkien kasvattaminen on yksi tapa tehdä oikeita töitä ja rakentaa ystävyysuhteita. Ja kun tästä puhutaan, niin ryhdytään ”vihreiksi” Klubitaloillamme ja pelastetaan muutamia puita syömällä oikeilta lautasilta, käyttämällä oikeita ruokailuvälineitä ja kangasserviettejä. Ruoka maistuu näin paljon paremmalta. Jäsenet ja henkilökunta voivat yhdessä kerätä lahjoituksina posliiniastioita, ruokailuvälineitä ja serviettejä. Tämän jälkeen meidän täytyy lähettää kiitoskortit lahjoittajille! Meidän täytyy pestä ja kuivata servietit päivän päätteeksi ja kääriä ruokailuvälineet niihin istuessamme yhdessä iltapäivisin. Jäsenet ja henkilökunta tulevat olemaan ylpeitä siitä, että heidän ravintolayksikkönsä kilpailee hienojen ravintoloiden kanssa.

Joten miten teemme päivistämme eloisia ja vilkkaita alusta loppuun? Voimme aloittaa:

1. Kehittämällä jäsenten rooleja
2. Organisoimalla ja luomalla rakenteita
3. Estämällä henkilökuntaa salaamasta tietämystään jäseniltä

1. Jäsenten roolit

Klubitalomme eivät ole olemassa opettaakseen mitään erityistaitoja. Jäsenemme tulevat Klubitaloon hyvin lahjakkaina. On henkilökunnan vastuulla tunnistaa jäsenet kyvyt ja taidot ja saada jäsen uskomaan, että hänen kykynsä ovat hyödyllisiä ja tarpeellisia. Kun jäsen herää aamuisin, hänen täytyy tietää, että joku luottaa hänen työpanokseensa klubitalo-yhteisössä. Se voi olla puhelimeen vastaamista, vierailijoiden vastaanottamista talolla, salaattien tekoa tai pankkiasioiden hoitoa. Henkilökuntana emme ole opettajia, jotka kierrättävät jäseniä työtehtävästä toiseen vain siksi, että olemme päättäneet, että heidän pitää oppia monia erilaisia asioita. Alkuaikoina John Beard kykeni tunnistamaan jäsenten ”hyvinvointisaarekkeet” ja antamaan heidän käyttää näitä taitoja Klubitalon hyväksi.

Nancy Emory, Gateway Clubhouse, South Carolina, USA: Building the Work Ordered Day
14. kansainvälinen klubitaloseminaari, Milwaukee, Wisconsin, USA, 2007

Kun jäsenet tuntevat itsevarmuutta ja ottavat vastuun tarvittavista Klubitalon tehtävistä, henkilökunta voi keskittyä mahdollisuuksien tarjoamiseen ja päivän rakenteiden luomiseen. Tämä ei tarkoita, että henkilökunta jättäisi huomioimatta jäsenet omista rooleistaan. Jäsenten eivät saisi tulla omistushaluisiksi antamastaan panoksestaan Klubitalolle tai tuntea olevansa pakotettu pysymään tietyssä roolissa ja kieltää itseltään mahdollisuutta kokeilla työtä tai koulutusmahdollisuutta, mistä Robby Vorspan kertoo artikkelissaan ”Jäsenten roolit/Henkilökunnan roolit: Toinen näkökulma”. Energisessä Klubitalossa, jossa on laajat siirtymätyömahdollisuudet, jäsenet menevät elämässään eteenpäin ja antavat muillekin mahdollisuuden kokea roolin, jonka jäsen on jättänyt taakseen.

2. Organisoiminen ja rakenteet

Kaikki jäsenet eivät tule Klubitalolle päivittäin ja toisilla jäsenillä on hankaluuksia roolien omaksumisessa. Tätä varten tarvitsemme organisoimista ja rakenteita. Kun huomaamme työtehtävän, joka tarvitsee tekijää, kirjoitamme sen työnjakotaululle tai ”tehtävälisalle”. Yksikkökokouksessa tai työnjaossa voimme puhua ja sopia, kuka haluaa tehdä mitään. Työnjakaja ei saisi pyytää vapaaehtoisia. Me kaikki olemme nähneet sotilasrivistön astuvan taaksepäin, kun pyydetään vapaaehtoisia eturintamaan. Henkilökunnan täytyy lopettaa kysymästä ”Tekisitkö tämän puolestani?”. Jäsenten täytyy tietää, että heidän jokapäiväinen työnsä on tärkeää ja tarpeellista klubi yhteisölle ja että heidän työpanostaan ei tehdä lempihenkilökunnan miellyttämiseksi. Joten jäsenet ja henkilökunta, kirjatkaa päivän rakenteenne näkyville. Jäsenet ja henkilökunta tarvitsevat pysyvän rutiinin ja heidän tarvitsee tietää, mitä kultakin päivältä odottaa.

3. Henkilökunnan tietämyksen salaaminen

Palkkaammeko ammattitaitoisia kokkeja ravintolayksikkömme työntekijöiksi? Jos palkkaamme, silloin jäsenet tietävät, että tämä henkilö osaa tehdä työt niin paljon paremmin kuin kukaan heistä, että heitä ei innosta jakaa omaa tietämystään. Laittaako tämä hyvää tarkoittava henkilökunnan jäsen kaikki tarvittavat raaka-aineet valmiiksi esille ennen kuin jäsen saapuu keittiöön? Laittaako hän esille ruoan, ruokailuvälineet, pannut ja kattilat? Jäsenten täytyy tuntea omistajuutta yksiköissään ja tietää, mistä sokeri tai purkin-avaaja löytyy. Onko ”talon tietokonehemmo” tehtävään nimetty henkilökunnan jäsen hallintoyksiköstä? Avaako hän kaikki koneet aamuisin, etsii tiedostot ja kiirehtii apuun tietokoneongelmissa? Hallintoyksikköön kuuluvien jäsenten täytyy tietää, mistä materiaalit löytyvät ja osata käyttää monia toimistokoneita ottaakseen vastuuta. Artikkelista ”*From Pedestal to Personhood*”(Jalustalta persoonaksi) opimme, että

Nancy Emory, Gateway Clubhouse, South Carolina, USA: Building the Work Ordered Day
14. kansainvälinen klubitaloseminaari, Milwaukee, Wisconsin, USA, 2007

Klubitalojen henkilökunta valitaan heidän aitojen yhteistyökykyjensä mukaan ja haastetaan luopumaan työ-etiikastaan ja keskittymään lopputuloksen sijaan työprosessiin. Paiskimme päivittäin mitä moninaisimpia töitä, mutta keskitytään ihmissuhteiden rakentamiseen töitä tehdessämme.

Meitä kehoitetaan yhä uudelleen järjestämään lisää töitä Klubitaloihimme. Samalla kun tarjoamme jäsenillemme upeita mahdollisuuksia työllistyä, kouluttautua, saada sosiaalista elämää ja hankkia asunto, tulemme painimaan Klubitalon työtehtävien tunnistamisessa. Mitä tulee Klubitalojen kahviloihin, kysyn teiltä, montako ihmissuhdetta on rakennettu kahvikannun ja kertiskuppien äärellä? Montako ihmissuhdetta on rakennettu kahvilan valmiiksi pakattujen välipalarasioiden ja omantunnon mukaan toimivan kolikkokipon ympärillä? Klubitalon kahvilan tarkoitus ei ole tarjota kahvia tai välipalaa. Se on olemassa ihmissuhteiden kehittämistä varten, ei vain jäsenten välillä, vaan myös henkilökunnan ja jäsenten kesken. Sen sijaan, että yksinäinen, eristäytynyt jäsen (tai vielä pahempaa, yksinäinen, eristäytynyt henkilökunnan jäsen) avaisi laatikollisen pikkuleipiä, miksi emme tekisi kotitekoisia muffinsseja? Miten hauskaa onkaan leipoa yhdessä. Eikö tämä ole juuri sitä, mitä teemme juhlapäivinä ja jouluaamuina perheemme kanssa? Muistathan miten hauskaa oli leipoa pyjamabileissä yhdessä? Tehdään voileipiä, tehdään napostelulautasia. Kuka tahansa voi mennä lähikauppaan ja ostaa Snickers-patukan. Mistä voimme saada lämpimän mokkapalan? Klubitaloltamme! Välipalabaarin pitäjät voivat tehdä vasta-puristettua porkkanamehua tai popcornia ja tarjoilla nämä toisille ylpeydellä. Voimme auttaa jäseniä juhlimaan syntymäpäiviään tekemällä kakun varta vasten heille. Kaikki voivat sitten iltapäivällä nauttia kahvista ja kakusta yhdessä. Kahvilat voivat tehdä iltapäivisin pannukakkuja. Voimme sitten yhdessä tehdä niistä wrappeja ne seuraavan aamun aamupalaa varten.

Klubitalopankit ovat mahtava lisä työpäivään, mutta ne eivät ole olemassa vain antaakseen jäsenille säilytyspaikan rahoilleen. Näitä pankkeja ei tulisi pyörittää vain henkilökunnan voimin. Jos tarvitsette pankin, jäsenten ja ohjaajien tulisi työskennellä yhdessä tarjotakseen Klubitalolle tämän mahdollisuuden. Kaikki, mitä Klubitaloilla teemmekin, klubitalopankit mukaan lukien, ovat olemassa ihmissuhteiden luomista varten, jäsenten kesken sekä henkilökunnan ja jäsenten välillä.

Hallintoyksikkö voi olla kaikista eristynein paikka. Onko tietokoneet asennettu seinän viereen ja jäsenet tuskailivat, kuinka selvitä puhtaaksikirjoituksesta? Vai tekeekö henkilö-kunta kaiken työn jäsenten istuskellessa ympärillä vailla töitä? Jäsenet voivat työskennellä tietokoneilla yhdessä. Laittakaa kaikki koneet keskelle huonetta toisiaan vasten ja antakaa jäsenten ja ohjaajien työskennellä yhdessä tietokoneilla. Jäsen tai ohjaaja, lukee tiedon ja toinen naputtaa sen koneelle. Välillä voi vaihtaa paikkoja. Työ

Nancy Emory, Gateway Clubhouse, South Carolina, USA: Building the Work Ordered Day
14. kansainvälinen klubitaloseminaari, Milwaukee, Wisconsin, USA, 2007

tulee tehtyä tarkemmin. Työ on mukavampaa ja tulee valmiiksi. Ja parasta kaikesta, ihmiset rakentavat ihmissuhteita keskenään samalla kun työt tulevat tehtyä. Hallintoyksikössä voimme kerätä tietoa ja kirjoittaa päivittäisiä tiedotteita kirjataksemme Klubitalon tapahtumia talteen ja jakaak-semme ajankohtaista tietoa talolla. Voimme tehdä päivittäisen videoesityksen kannustaak-semme jäseniä osallistumaan iltapäivän yksikkökokoontumiseen ja tarjotaksemme jäsenille ja henkilökunnalle Klubitalomme uutiset.

Voimme pitää yllä tärkeitä, jäsenille avoimia työllisyystilastoja, joiden kokoaminen ja tallentaminen osoittaa, että heitä arvostetaan.

Monet jäsenet näkevät paljon vaivaa päästäkseen Klubitalolle joka päivä. He haluavat jotain tekemistä. Pahin asia, jota voimme kysyä jäseniltä yksikkökokouksissa on ”Mitä tekemistä keksitään?”. Sen sijaan, jäsenten ja henkilökunnan pitää tunnistaa Klubitalolla olevan valtava määrä työtä.

Kamppailletteko hiljaisten iltapäivien kanssa? Oletteko kuulleet ”Kiirehdi, kiirehdi, saa valmiiksi” – syndroomasta. Noin tunti ennen lounasta, kaikilla talossa olevilla on kiire... kiirehdi, kiirehdi ja saa valmiiksi! Mitä teemme sen jälkeen, kun ”saamme valmiiksi”? Istuskelemme? Menemme kotiin?

Tarvitsemme töistä tai opiskelemasta tuleville jäsenille vilkkaan iltapäivän. Iltapäivän työn-jaon järjestäminen on tuottavampaa kuin päivittäisen suuren talokokouksen pitäminen, mikä voi viestittää päivän päättymistä, aikaa lähteä kotiin. Päivittäisen talokokouksen jälkeen on usein vaikeaa kiinnostua vielä toisesta kokouksesta, työnjaosta. Tämä sama skenaario sopii myös aamuisiin koko talon kokoontumisiin, joita seuraavat yksiköiden työnjakokokoontumiset. Henkilökunta ja jäsenet voivat sulattaa vain tietyn määrän kokouksia. Me emme halua ”kokouspainotteista päivää”. Pidämmekö kokouksia vain kuluttaaksemme aikaa, koska emme kykene tunnistamaan tarvittavia töitä?

Aloitetaan pitämällä aivoriihiä yksikkö- ja talokokouksissamme. Keksimme keinoja tehdäk-semme Klubitalostamme vielä paremman paikan.

Klubitalomme tarpeelliset työt eivät lopu koskaan ja ihmissuhteet, joita rakennamme, säilyvät läpi elämämme. Tekee hyvää tuntea itsensä tarpeelliseksi. Kiireisen päivän päätteeksi menemme kotiin ja tunnemme ylpeyttä, onnistumista ja tyytyväisyyttä, johon Suman Omansky viittasi. Voimme kehittää itsekunnioitustamme, jota ainoastaan merkityksellinen työ voi tarjota. Ja sen ohessa voimme kehittää hyviä ystävyysuhteita. Tehdään tästä ihana elämäntapa!